

“दमादिषाधनेनोदरा उत्कृष्टा गतिर्या तया गम्यत इति दामोदरः । “दमाद्दामोदरं विदुरिति” महाभारते य-
जोदया दामोदरे बद्ध इति वा “दामानि लोकनामानि-
तानि यस्योदरान्तरे । तेन दामोदरस्त्वेषः श्रीधरस्त्वित्-
माश्रितः” इति व्यासवचनात् वा दामोदरः । “दमो ब-
हिरिन्द्रियनिग्रहः तत्त्वान्यो दामः तस्योदमित्यण् च-
गताविति धातोर्भावे “कृदोरप्” पा० अपि गुणे रपरत्वे
च चरः अवगतिः गत्वर्थाणां ज्ञानार्थकत्वात्तस्य विशेषण-
सुदिति उत्कृष्ट इत्यर्थः तथा च दामो दमसाधकः उत्-
कृष्टः चरः अवगतिः साक्षात्काररूपास्तेति दामोदरः ।
उत्कृष्टा च गतिः घूमादिगतितमप्रेक्षाचिरादिः दमादिषा-
धना यस्य सगुणस्येति दामोदरनामनिरुक्तिः । “तर्वाभ-
ध्यगतं बद्ध दाम्ना गाढं तथोदरम् । तत्तच्च दामोदरतां स
ययौ दामवन्धनादिति” ब्रह्मपुराणम् इति आनन्दगिरिः ।
२ अतीते सर्वज्ञे दे हेमच० । बद्धमानपुरसन्निकष्टे शनदभेदे
च । शशालप्राममूर्तिभेदे तत्त्वचरणं पद्मपुराणे यथा
“स्यूतो दामोदरो ज्ञेयः सुखचक्रो भवेत्तु यः । चक्रे
तु मध्यदेशेऽस्य पूजितः सुखदः सदा” । ब्रह्माण्डपुराणे
“दामोदरस्तथा स्यूतो मध्यचक्रः प्रतिष्ठितः” प्रतिष्ठित
इत्यत्र प्रकीर्तित इति कश्चित् पाठः । “दूषाभं
हारसङ्कीर्णं पीतरेखायुतं शुभम्” । “पीतरेखा तथैव
चेति” ब्रह्मपुराणे पाठः । ब्रह्मपुराणे “उपय्यध्वं चक्रे
हं नातिदीर्घं सुखे विवस्म । मध्ये च रेखा लम्बैका
स च दामोदरः स्मृतः” । अन्यत्र “स्यूतो दामोदरो
ज्ञेयः सुखरश्म्यो भवेत्तु यः । चक्रे तन्मध्यदेशस्ये
पूजितः शुभदः सदा” । ब्रह्मवैवर्तप्रतिस्वरूपे “द्विचक्रं
रक्तुटमत्यन्तं तथैव दामोदराभिधम्” । सत्सुखक्रे
“विश्वक्सेनमसितस्यूतं लघु दामोदरं स्मृतम्”

दामोष्णीष पु० गोत्वव्यावर्तकप्रवरर्षिभेदे “दामोष्णीषस्त्रै-
वलिच पणोदो वरजानुकः” भा० सं० ४ अ० । बुधितिर-
नभासम्भोक्तौ । तस्यापत्यं कर्वाण्य । दामोष्णीषप्र
तदपणे पुंस्त्री

दाम्पत्य न० दम्पत्योरिटं पत्यन्तत्वात् यक् । इदम्पति
मन्वन्विनि अग्निहोत्रादौ २ दम्पत्योरन्यान्वप्रीतो च
“ब्रह्मवर्चमकामस्तु यजेत ब्रह्मणस्पतिम्” इत्युपक्रमे “वि-
द्याकामस्तु सिरिशं दम्पत्यावृषमां सतीम्” भाग० २।१।८।
दाम्भिक लि० दम्भेन चरति धर्मं ठेक् । लोकेषु कीर्त्योदि
स्यापनार्थं धर्मचारिणि । वैष्णवप्रतिनि, २ दम्भयुक्ते

च । “पापरोम्यभिगस्तश्च दाम्भिको रसविक्रयो”
मनुना रसविक्रयकर्मविपाकः दाम्भिकत्वमित्युक्तम् ।
“दाम्भिको दुष्कृतः प्राज्ञः शृङ्गेण सदृशो भवेत्” भा० व०
२।५ अ० । श्वकपक्षिणि पुंस्त्री राजनि० ।

दाय दाने भा० आत्म० संक० सेट् । दायते कदायिष्ट कदा-
यिदम् कदायिध्वम् । कदात् णिच् कदायत-त ।

दाय पु० दा-दाने भावे वज् । इदानीं “मियोदायः कृतो
येन गृहीतो मिथ एव वा । मिथ एव प्रदातव्यो यथा
दायस्तथा यद्” । अस्माभिना कृतो यस्तु दायो विक्रय
एव वा मनुः । दीङ्क्षये भावे भज् । २ लये कजयपालः
इस्थाने मेदि० । दो-खण्डने भावे भज् । ४ खण्डने गन्-
रत्ना० ५ सोऽङ्गुलठनभाषणे मेदि० । तस्य परोक्तस्य खण्ड-
नरूपत्वात् तथात्वम् । दा-दाने कर्मणि वज् । इद्रे
धनादौ “ते तत्र विविधान् दायान् विजयार्थं नरेश्वराः”
भा० आ० १।८४ अ० । “संस्थाः स्युश्चारसंस्थित्यं दत्त-
दायाः शुभाशयाः” काम० नीति० । “दायन्तु विविधं तस्मै
शृणु मे गदतोऽनघ । यत्तार्थं राजभिर्दत्तं महात्मां धन
सञ्चयम्” भा० सं० ५।१ अ० । विवाहकाले कन्यायै दीय-
माने यौतुकादिधने कन्यादानकाले जामातादिभ्यो ददेये
धने व्रतान्तभिश्चादौ समावृत्तब्रह्मचारिभ्यो ऽरीयमाने
धने च १० विभागाहर्षितादिधने च दायभागशब्दे
दृश्यम् ।

दायक लि० दा-दाने ण्वल् । इदतरि “तावतां गोसहस्राणां
फलं प्राप्नोति दायकः” भा० व० १।८३ अ० । “चौराणां भद्र-
दायकाः” मनुः । दो-खण्डने ण्वल् । २ खण्डके च ।
दायेन धनेन कायति कै-क । २ दायदे “गृह्णा इति
समाख्याता यजमानस्य दायकाः गृह्णाम् दायका दायदा
इत्यर्थः ।

दायबन्धु पु० दाये बन्धुः । आतरि गन्धर्वा०

दायभाग पु० दायस्य सम्बन्धिभिर्भागो यत् । अष्टादशविवादा-
न्तर्गते विवादपदभेदे तन्निरूपणं जीमूतवाहनकृते दायभागे
यथा “अथ दायभागो निरूप्यते तत्र नारदः “विभागो-
र्धस्य पितृस्य पुत्रैर्यत् प्रकल्प्यते । दायभाग इति प्रोक्तं
तद्विवादपदं बुधेः” । पितृत आगतं पितृं तच्च पितृ
सरस्योपजातस्यत्वमुच्यते । पितृस्येति पुत्रैरिति च
इयमपि सम्बन्धिसालोपलक्षणं सम्बन्धिसालेयं सम्ब-
न्धिसालधनविभागोऽपि दायभागपदप्रयोगात् अतएव
दायभागं विवादपदस्य प्रत्ययं नारदोऽपि सालादिधन-